

Bayrak (Râye) Savaşı, Bayrak ve Sembolü Anlamında Savaşların Anasıdır

Alem veya bayrak, ümmetin şeref ve egemenliğinin yanı sıra ülkenin onurunun ve egemenliğinin de asil bir sembolü olarak kabul edilir; bu sadece İslam ümmetine özgü değildir, aksine binlerce yıldan beridir tüm millet ve halklarla ilgili bir durumdur.

Lügat olarak alem, dikilen ve kendisiyle yönlendirilen şeydir. Aynı şekilde alemin anlamlarından bazıları şunlardır; uzun dağlar, işaret, eser, fener ve kavmin efendisi. Bu nedenle ümmetin Peygamberi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in hidayetini alemlerle-işareti olduğunu söylüyoruz.

El-Zübeydi şöyle dedi: Alem, askerlerin etrafına toplandığı bayraktır. Ve şöyle denildi: (uzun saplı ve sivri demir uçu) mızrağın üzerine bağlanan şeydir.

Lügat olarak râye-bayrak, görmek için dikilen alamettir. El-Huzâi, Câmiu'l Lügat Lil Gazzaz'da şöyle dedi: Râye, alem-işaret olarak diktiğiniz her şeydir.

İstilahî olarak olana gelince; el-Kalkaşandî alemleri, Sultan'ın yolculuğu sırasında arkasında taşınan bayraklar olarak tanımlamıştır.

Böylece bayrağın, her kültürde devletin diktiği ve halkının kendisiyle iftihar ettiği işaret-alamet olduğunu görmekteyiz; dolayısıyla bayrak tüm kültürlerde gurur, şeref, asalet ve bağımsızlık anlamlarını taşımakta olup ümmetin kendisiyle bağlantılı olduğu tarihi özetlemekte ve kendisiyle gurur duyduğu mirası ifade etmektedir. Bu nedenle bayrak, genellikle halkın topraklarının gururu, köklerinin onuru, ulusunun egemenliği, tarihlerinin ihtişamı ve özelemlerinin asilliği için benimsediği, dahası onun olmaması halinde yaşam ve ölüm kararının alındığı, dolayısıyla onun dalgalanması uğrunda canların ve ruhların hiçe sayıldığı özel anlamlarda somutlaşan hassas sembolleri ve işaretleri içermektedir.

Alem veya bayrak, aidiyet ruhunu yansıtan ve fikrî, siyasi, dini ve tarihi bir içeriğe sahip olan anlamlı bir semboldür; bu nedenle bayrak, resmi günlerde yükseltilen bir bez parçası olmaktan ibaret değildir, aksine herhangi bir halkın veya milletin, kolektif hayal gücündeki kutsal bir fikrin ve barış anlarında hazır bulundurulmuş ve savaş anlarında zorunlu olarak getirilen kültürel ve hadari tutumun derin bir ifadesidir; yani bayrak, dalgalandırıldığında zaferin coşkusu, düştüğünde veya indirildiğinde yenilginin acısını ve aynı zamanda herhangi bir halkın ve devletin varlığının anlamını ifade etmektedir.

Milletler ve halklar eskiden beridir bayrakları ve alemleri-sancakları biliyorlardı ve İslam'da bayraktan bahsetmek kültürel yeniliklerden biri değildir; her ne kadar asıl gayesi savaşta kullanılmak olsa da günümüzde bir devletin veya bir grup insanın varlığının siyasi ve askeri ifadesi haline gelmiş ve muasır gerçekliğimizde bayrak ve alemler-sancaklar meselesine olan ilgi, "Bayrak Bilimi" olarak bilinen şeyin kurulması noktasına kadar ulaşmıştır; zira bu istihallerim İngilizce dilinde (Veksilloloji - Bayrakbilim) olarak ilk kez 1957 yılında Amerikalı Whitney Smith tarafından kullanılmış ve sancakları, bayrakları ve sembollerini incelemek için 1965 yılında Uluslararası Bayrak Bilim Konseyi kurulmuştur.

Sembolizm, çeşitli kültürler ve mensubiyetlere sahip olan insanların paylaştığı insan oluşumlarının bir tür genel ifadesidir. Ancak sembolü, tarihi ve dini bağlarından izole etmek mümkün olmadığı gibi hadari-kültürel temellerinden ayırmak da mümkün değildir. Bu nedenle sembol hakkındaki tutum, fikri ve siyasi boyutları olan ve hayattaki bakış açısına, aynı şekilde herhangi bir bayrak hakkındaki tutuma bağlı olan hadari-kültürel bir tutumdur.

Ulusal-vatancı bayrakların fikri ve siyasi içeriği

Binaenaleyh sembol ve bayrağın fikri içeriğini ve hadari-kültürel boyutunu atlamanın imkansız olduğu açığa çıkmış oldu; şüphesiz fikri ve siyasi çevrelerin yanı sıra aynı şekilde

güvenlik ve askeri güçlerin içindeki aydınların geneli, Arap ülkelerinin “ulusal-vatancı bayraklarının” çoğunun Mark Sykes’in kalemi ve renkleriyle çizdiği şekil ve semboller olduğunun ve meşum Balfour Deklarasyonu’ndan bir yıl önce “hasta adamın” ölüm fermanını yazanın da aynı kalem olduğunun farkındadırlar; zira “renkli bayrakların” icat edilmesi için yapılan toplantı, Fransa ve İngiltere’nin, 1924 yılında, yani Sykes-Picot Anlaşması’ndan sekiz yıl sonra resmen yıkılışı ilan edilen Osmanlı Hilafetinin mirasını paylaşmasıyla sonuçlandı; nitekim sömürgeci güçler, (renkli bayrakların icat edilmesini) halkları aldatmaya başlamak ve bazen de İslam kisvesine bürünmüş hayali ve sahte bir zafer sembolüyle Haçlı sömürgecinin çağrışımlarını bir araya getiren çağdaş cahiliye bayrakları ve köhnemiş vatancılık paçavraları altında hayali bağımsızlık oyunları kurmak için yaptılar...

Nitekim her insafılı araştırmacı, Arap ülkelerinin ulusal (vatancı) bayraklarının arka planını ve bunların tarihi ve siyasi bağlamını tespit edebileceği gibi başta Filistin Kurtuluş Örgütü’nün bayrağı olmak üzere bu bayrakların İngilizler tarafından tasarlandığını ve bunun sömürgecinin ulusal bayraklara yönelik kesin bir planı olduğunu, sadece tarihi okumayı ve gerçekliği kavramayı reddeden birinin ya da bu güne kadar işgal altındaki Müslüman ülkelerde nüfuz ve hakimiyet sahibi olan Batı’ya tabiiyet durumunu devam ettirmek için sömürgeci kâfirin projelerinin ilk savunma hattında duran bir ajanın bu konuda şüphe duyacağını idrak edebilir.

Ancak “vatan” sevgisini bu bayrağa ve onun sahte kutsallığına bağlayanların duygu durumu onları, sınırlarını sömürgecinin çizdiği toprak parçasını bağnaz bir sevgi duygusuyla özdeşleştirmeye ve ümmetin Sykes-Picot kafeslerinde yaşadığı bölünme ve parçalanma gerçeğine gözlerini kapamaya sevk etmiştir; dahası yöneticilerini, işlevsel rejimlerin ve ulusal bayrakların hayatta kalmasına hizmet eden piyonlar haline getiren siyasi-tarihsel içeriğin “tehlikesinden” kaçmak ve (sahte) duygusal güvence ve yenilgilerin üreticilerinin liderlik ettiği hayali “ulusal” kahramanlıklar talep etmek için başlarını kuma gömmelerine sevk etmiştir.

Ancak devekuşunun kafasını kuma gömmesi onu saldırıların tehlikesinden kurtarmıyor, aksine yerleşim, yıkım ve yerinden edilme projeleri onun sırtı üzerinden geçiyor; basitçe bu Ruveybida yöneticiler nezdinde kurtuluşun temel nedeni, ümmetin akidesinden kaynaklanmaması, tevhit bayrağını dalgalandırmaması ve Allah’ın kelimesini yüceltmemesi, aksine İslam bayrağının, başka bayrakların ve bölünmüş olan vatanların zaferiyle çarpıtılmasıdır. Bu da gerçekte ümmetin bölünmüşlüğü’nün kanını derinleştiren yeni bir yaradan başka bir şey olmayan yeni bir sahte zaferle ve renkli bir bayrağa bürünmüş yeni bir sömürgecilik gerçekliğiyle sonuçlanmıştır.

Bayraklar, cahiliye asabiyetçiliğinin zaferidir

Tarihin, coğrafyanın, hatta akidenin ve dinin üstünden atlayan sömürgecinin bu hilesinin boyutuna rağmen **Halbuki onların hileleriyle dağlar yerinden gidecek değildi!** [İbrahim 46], sömürgecinin ve Siyonist-Haçlı ittifakının İslam ümmetine yönelik saldırı anları, fikri uyanışta ve İslam ümmetinin bir kısmında uyanışın oluşmasında rolü olmuştur; zira yöneticilerin, halkların birbirlerini yalnız bırakması ve halkları mutaassıp bölgeselcilik mantığına göre ve siyasi uygulamayı tekeline alan dar bir vatancılık-ulusal vizyon çerçevesinde parçalama noktasında ısrar ettiği bir dönemde, sömürgeci kafirin İslam ümmetinin olduğu tek bir hadari grupla uğraştığı net bir şekilde ortaya çıkmıştır. Bu arada ordular zincire vurulmuş, bitkin düşürülmüş ve belki de terörizm ithal edilerek onlara karşı komplo kurulmuştur; bu da savaşların sadece gerek İslam’ın bayrağını gerekse Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in şöyle buyurduğu uyarısını inkar eden cahili vatancılık bayrağı altında olacağı gerekçesiyle ordunun evlatlarının kardeşlerine yardım etmelerini ve ümmetin düşmanlarını def etmelerini engellemiştir: ... وَمَنْ قَاتَلَ تَحْتَ رَايَةٍ عَمِيَّةٍ يَغْضَبُ لِعَصَبَةٍ أَوْ يَدْعُو إِلَى عَصَبَةٍ أَوْ يَنْصُرُ عَصَبَةً فَقَاتَلَ قَاتِلًا جَاهِلِيَّةً ... **Her kim körü körüne (çekilmiş) bir bayrağın altında savaşır, bir asabe namına öfkelenir veya bir asabeye davet eder veya bir asabeye yardımda bulunursa cahiliye ölümüyle ölmüş olur.** [Müslim rivayet etti.]

İster savaşta ister barışta olsun Medine’de Müslümanların bayrağı, Ensar ve Benî Abdul-Eşhel kabilesinden Sa’d İbn Ubade’nin yanındaydı ve Muhacirlerin bayrağı da Medine’de Ali Radiyallah Anh’ın yanındaydı. Fakat bazı Muhacirler ile Ensar arasında bir fitne çıkınca, bazıları ey Muhacirler, diğer bazıları da ey Ensar diye birbirlerine bağırmağa başladılar. Peki bu durum, Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem’e ulaştığında o ne dedi? O, şöyle dedi: دَعُوها فَإِنَّهَا مُنْتَبَهَةٌ “**Onu (milliyetçiliği) terk edin çünkü o kokuşmuştur.**” İşte o zaman kavimler, kavmiyetleri (milliyetleri) ve asabiyetleri konusunda fanatikleştiler.... Hatta Muhacirler bunu (siz Muhacirler nedir bilir misiniz) sloganı altından yaparken Ensar da bunu (siz Ensar nedir bilir misiniz) sloganı altında yaptılar. Dolayısıyla asabiyet (milliyetçilik), ümmeti parçalayan, vahdetini bozan ve İslam’ın otoritesini zayıflatan kokuşmuş bir şeydir. Peki bugün bizim halimiz nasıl olacak; zira Allah’ın indirdiklerinden başkasıyla yöneten ve Allah’ın dinine karşı savaş ilan eden varlıklara bölünmüş olduğumuzu görmekteyiz! Dolayısıyla ister üzerinde (لا إله إلا الله)’in yazılı olan yeşil renkteki Suud bayrağı olsun, ister Ürdün’deki Haşimilerin bayrağı gibi üzerinde (لا إله إلا الله)’in yazılı olan kırmızı renkteki bayrak olsun, isterse üzerinde (الله أكبر) ve başkalarının yazılı olduğu renkli bayraklar olsun fark etmez. Zira önemli olan şekil ya da renk değildir; aksine önemli olan, fikri ve siyasi içerik olmasının yanı sıra gerek bu bayrakların ortaya çıkmasının gerekse İslam’ın bayrağını ve Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in bayrağını batıl ve İslam’a yabancı bir hüküm olarak ya da ümmetin izzetini, bayrağını ve devletini yeniden ihya etmeye hırs gösteren Hizb-ut Tahrir’e ait partici bir bayrak olarak gören bu yöneticilerin dikilmesinin arkasında olan sömürgeci temeldir!

Bu nedenle bu kişilerin etrafını, cehennem kapılarındaki davetçiler olan borazancılar ve Şeyhler kuşattılar ve bugün ümmetin başına bela olan siyasi sorunun özünü, yani Filistin, Mısır, Ürdün, Suriye, Tunus ve benzerleri gibi sömürgecinin yandaşlarının ve ajanlarının bayraklarının kutsallaştırıldığını göremediler, aksine Ukab bayrağını, yani dalgalanması uğrunda hayatın önemsizleştiği Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in bayrağını inkâr ettiler!

Onların misali; yeşili kırmızıya veya kırmızıyı beyaza tercih eden birinin yaklaşımının, tıpkı renginden dolayı hükmü değişmeyen bir kadeh şarabın rengini seçen veya Müslümanların içinde birden fazla askeri grubun olduğunu ifade etmek için birden fazla renkli bayrakların kullanılmasını mubah kılan Peygamberimizin hadislerine dayandıran kimsenin yaklaşımı gibidir; bu da şarabı üzüm suyu olarak gören biri gibi ulusal bayrakların fikri ve siyasi boyutu göz ardı edilerek sömürgecinin ortaya çıkardığı bayrakları vakıya indirgemek içindir!

Müslümanları birleştiren râye-bayrak

Batı ile olan çatışmasının bu kritik aşamasında evla olan, ümmetin birleştirici bayraklarını yükseltmektir; başka bayrakları yükseltmenin, Ukab bayrağının sembolünün kültürel olarak sulandırılıp çarpıtılmasının ve bunun IŞİD ile ilişkilendirilmesinin yanı sıra İslami bayrağın ve livanın meşruiyetini inkâr etmenin caiz olduğuna dair şüpheli bir delile sahip olmaları, İslam ümmetinin kültürünün ve hadaratının bir parçası olmasına ve bunların açık sahih nâsırlarla varit olan şerî hükümler olmasına rağmen bölgede sadece Siyonist-Haçlı ittifakı projesine hizmet etmektedir. Acı olan gerçek ise Yahudi varlığının ümmetin tertemiz bedenine zehirli bir hançer olarak dikilmesi sadece İslam’ın bayrağını düşürmek için olmasıdır.

Ahmed, Ebu Davud ve Nesâi Sünenen-il Kübra’da, Muhammed İbn-ul Kasım’ın Mevlası Yunus İbn-u Ubeyd’in şöyle dediğini tahrir etmişlerdir: بَعَثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْقَاسِمِ إِلَى الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ يَسْأَلُهُ عَنْ «رَايَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا هِيَ؟ فَقَالَ: «كَانَتْ سَوْدَاءَ مُرْبَعَةً مِنْ نَمْرَةٍ» “Muhammed İbn-ul Kasım beni Bera İbn-u Azib’e göndererek ona, Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in râyesinin nasıl olduğu hakkında sordu? O da şöyle dedi: **Nemire kumaşından siyah renkli ve kare şeklinde idi.**” Tirmizi ve İbn-u Mace İbn-u Abbas’ın şöyle dediğini tahrir etmiştir: كَانَتْ رَايَةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَوْدَاءَ، وَلَوَاؤُهُ أَبْيَضَ “**Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in râyesi siyah ve livası da beyaz idi.**” El-Begavî, sünnetin şerhinde Amrate’nin şöyle dediğini tahrir etmiştir: **«Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in livası beyaz ve râyesi de siyah idi.»** Ayrıca İbn Ebi Şeybe Musannefi’nde, Hasan’dan şöyle dediğini tahrir etmiştir: كَانَتْ رَايَةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَوْدَاءَ تُسَمَّى

العُقَابِ “Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in râyesi siyah olup Ukab olarak adlandırılıyordu.”

İbn Abbas Radiyallahu Anh’ın şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in karakterinden biri de hayvanlarına, silahlarına ve eşyalarına isim vermektir; dolayısıyla râyesinin ismi Ukab ve savaşlarda kullandığı kılıcının adı Zülfikardı, yine onun kendisine Muhzim denilen bir kılıcı ve Rüsûb denilen de başka bir kılıcı vardı.” [Taberâni rivayet etti.]

Bunlar, Raşid Halifelerin Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in râyesini ve livasını takip ettiklerine dair yeterli olan delillerdir. Zira onlar, Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in onlara bildirdiği hiçbir şeyi terk etmediler, aksine onu yerine getirdiler. Böylece Raşid Halifeler, İslam’ın bayrağını Osmanlı Hilafetinin sınırlarına kadar dalgalandırdılar. Dahası tarihi komutan (Kürt asıllı) Selahaddin Eyyubi, Fatımi Devleti’nin yarattığı ve neredeyse İslami Hilafeti yok ettiği asabiyetçi ve mezhepsel fitnenin ardından Müslümanları İslam Devleti’nin gölgesindeki İslam bayrağının altında birleştirmemiş olsaydı, Haçlıların bayrağını indiremeyeceği, onları mağlup edemeyeceği, Kudüs’ü ve Mescid-i Aksa’yı geri alamayacağı ve orayı Haçlıların pisliklerinden kurtaramayacağı tarihsel olarak ispatlanmıştır. Bununla birlikte tarih, şerî bir kaynak değildir; aksine bugün yapılması gereken Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in hadislerine dönüp onlarla amel etmektir. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“(Rasulüm!) De ki: Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.”** [Ali İmran 31]

İslam’ın râyesinin-bayrağının sembolü

Raye, üzerinde (لا إله إلا الله محمد رسول الله) yazı olup siyahtır ve beyaz olan liva da aynı şekildedir; dolayısıyla bu ikisi, ordusu ve komutanıyla Müslüman askerler için hazırlanmış semboller olduğu gibi ümmetin ve devletin vahdeti ve liderliğin vahdeti için de bir semboldür. Çünkü **“İmam bir kalkandır, onun arkasında savaşılır ve onunla korunulur.”** Aynı şekilde bu ikisi, bugün aşınmış olan Batılı demokratik projeye meydan okuyan küresel siyasi bir projeye de işaret ediyor; bu yüzden Amerika’nın liderliğindeki Batı’nın, ajanlarının bayrakları ve livaları yükseltmesini hoşgörüle kabul edeceğini ve tüm gücünü insanların zihinlerini çarpıtmak, zayıflatmak ve karartmak için kullanmayacağını düşünmek son derece saflık olur; zira bizler, cüceleştirilmiş işlevsel rejimlerin İslam’ın bayrağını indirmek için girdikleri bazı “Don Kişot” savaşlarını ve utanç verici sahneleri gördük!

Bu nedenle bu **siyah râyelerin ve beyaz livaların yükseltilmesi, sömürgeciyi ve kuyruklarını reddetmenin doğru bir ifadesidir**; İslam beldelerinden sömürgecinin kökünü kazımak için ümmetin girmesi gereken savaş işte budur; yoksa bu, her ne kadar İslam’a ve bayrağına duyulan güçlü bir gurur olsa da siyasi bir ihale değildir. Herhangi bir halk hareketinde “ulusal bayrağın” yükseltilmesine gelince; bu bayrakları tasarlayan sömürgecinin halk devrimleri ya da kitle hareketlerine kucak açması ve onlara nüfuz etme girişimlerinden ayrılması kesinlikle mümkün değildir.

-Bu yöneticilerin ve kralların efendisi- olan Batı, Hilafetin olduğu bu küresel hadari projenin ortaya çıkmasından korkmaktadır; zira Şam beldesinde ve diğer Müslüman ülkelerde bu İslami devin ortaya çıkmasıyla, sömürgecilik silip süpürülecek, Yahudi varlığı ortadan kaldırılacak, Mescid-i Aksa geri alınacak, topraklar ve onurlar kurtarılacak, dahası ordular, Roma’nın fethedilmesi için seferber edilecektir. Bu nedenle alem ve bayraklar savaşı, kendisinden kaçışın olmadığı medeniyetler çatışmasının bir turu olarak görülmektedir; bu yüzden yükselmekte olan İslam Devleti ile çökmekte olan kapitalist ülkeler arasındaki artan mücadelenin bağlamını unutarak bazı “alimlerin” kendilerini, meseleye dar (ve yanlış) fikhî zaviyeden yaklaşmakla sınırlamaları saçmalık ve saflıktan ibarettir; nitekim Allah’ın izniyle galip gelen, kesinlikle İslam ve onun ehli (Müslümanlar) olacaktır. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Müşrikler** هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

istemese bile dinini bütün dinlere üstün kılmak için peygamberini hidayet ve hak ile gönderen O'dur.” [Saf 9]

Bugün bizler, ümmetimizin içinden geçtiği sancılı ve zorlu bir duruma tanıklık ediyoruz; zira ümmet, düşmanları tarafından katledilmekte, ulusal demir kafeslerin içinde saf kanları akıtılmakta ve yeryüzündeki gazaba uğramışların kibirleri ve büyüklenmeleri artmaktadır. Bu yüzden İslam'ın birleştirici râyesinin-bayrağının sembolünü canlandırmak çok önemlidir; çünkü o, galibiyetin ve zaferin, Müslümanların vahdetinin, onların yükselişlerinin ve şanlarının yükselmesinin bir sembolüdür; zira Müslümanlar, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmet olmalarından dolayı Rablerinin Kitabı'na ve Nebilerinin hidayetine sınırsız sarıldıkları sürece sınırlar ve engeller onları ayıramayacaktır.

Onu (yani râyeyi) yükseltmek, kesinlikle Allah'ın kelimesinin yüceltilmesi, inkar edenlerin kelimesinin alçaltılması ve Müslümanlara zaferler ve fetihlerle dolu yeni ve parlak bir tarihi yeniden yazma umudu ve özlemi vermek anlamına gelmektedir. Bu nedenle Ukab, İslam Devleti'nin râyesi olup yeniden “Ukab râyesinin yükseltilmesi”, Allah'ın izniyle yakında kurulacak olan İkinci Raşidi Hilafet Devleti'nin (marşını) haykırmanın ilk noktası olacaktır.

Renkli ulusal bayraklara gelince; bunlar sadece ulusal şarlatanlığın renklerini ve onun aldatıcı parlaklığını ifade etmektedir; zira vatancılık söyleminin olduğu vatan yüzünden çoğu insan ihanete uğramış, dahası vatancılık, yöneticilerin sessizliğinin, ihanetlerinin ve cihadın ve hükümlerinin devre dışı bırakılmasının sembolü olmuştur; işte bugün Gazze Haşim, ihanetin ve alçaklığın boyutuna tanık olup durmaktadır. Bu köhnemiş paçavralara işte bu şekilde bakmak gerekir; zira her bir vatan, sahipleri için büyük bir hapishaneye dönüşmüş olup insanlar onun cehenneminden kaçmaktadır. Dolayısıyla insanların hepsi, yavaş ya da hızlı bir şekilde ölüme mahkum olduğu vatanların cehenneminde zulme ve köleliğe maruz kalmaktansa denizlerin derinliklerinde ölümü tercih etmektedirler.

Ümmetin orduları arasındaki İslam râyesi-bayrağı

Bugün ümmetin ordularının şerefi, cahiliye bayrakları altında değil Allah'ın kelimesini yüceltmek için İslam'ın bayrağı altında savaşmasındadır. İşte bu asil gaye için, cihat İslam'ın zirvesi olmalıdır; çünkü bu, (لا إله إلا الله) uğrunda ruhları ve canları feda etmek olup bunun sembolü de Allah yolunda cihat sırasında tevhit bayrağının yükseltilmesidir. Bu şerefe sadece Hubeyb İbn Adiyy Radiyallahu Anh gibi adam gibi adamlar nail olabilir; zira Hubeyb, Müşrikler kendisini esir alıp öldürmek için etrafına toplandıklarında şöyle demiştir: Ben Müslüman olarak öldürülürken buna aldırımam *** Çünkü ölümüm hangi yerde olsa Allah içindir.

Burada ümmetin düşmanlarını korkutan bu askeri doktrini taşıyan herkes için sahip olduğu önemden dolayı İslam'daki râye-bayrak ile liva arasındaki ayrıma geri dönelim:

Râye siyah olup üzerinde beyaz hatla (لا إله إلا الله محمد رسول الله) yazılıdır. Bu râye, (ketibeler, seriyeler ve diğer ordu birimleri gibi) ordu tümenlerinin komutanlarıyla birlikte bulunmaktadır; bunun delili, Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Hayber'in fethinde ordu komutanı olan kişiye şöyle demesidir: فَأَعْطَاهَا عَلِيًّا... وَبِحَبْطِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ... **“Yarın râyeyi-bayrağı, Allah'ın kendisinin eliyle fethi nasip edeceği, Allah'ı ve Rasulü'nü seven, Allah'ın ve Rasulü'nün de kendisini sevdiği bir kişiye vereceğim... Sonra onu Ali Radiyallahu Anh'a verdi.”** [Müttefekun Aleyh]

Ali Kerremellahu Vecheh, o zaman ordudaki bir tümenin veya taburun komutanı olarak kabul edilmektedir. Aynı şekilde el-Harîs İbn Hassan el-Bekrî'nin hadisinde şöyle geçmektedir: قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمَنْبَرِ وَبِلَالٌ قَائِمٌ بَيْنَ يَدَيْهِ مُتَقَلِّدٌ السَّيْفَ بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَإِذَا رَايَاتُ سُودٍ، وَسَأَلْتُ مَا هَذِهِ الرَّايَاتُ؟ فَقَالُوا: عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ قَدِمَ مِنْ غَزَاةٍ **“Medine'ye geldiğimizde Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i minber üzerinde ve Bilal'i de Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in önünde kılıcı kendi elleri arasında tuttuğunu ve siyah râyelerin dalgalandığını gördük. Böylece bu râyelerin ne olduğunu sordum. Dediler ki, Amr İbn Ass gazveden döndü.”** [Ahmed tahrir etti] (وَإِذَا رَايَاتُ سُودٍ) - siyah

râyelerin dalgalandığını gördük) demek, orduda birçok râyeler bulunuyordu demektir. O zaman ordunun komutanı tek kişi olup o da Amr İbn Ass idi ve liva da onunla birlikteydi. Böylece liva, sadece ordunun emirine bağlıdır. Râyeler de ordunun kalanı, (tümenleri, tugayları ve birimleri) ile birlikte dir.

Liva, ordunun emirine bağlanır ve onun karargâhının üzerindeki bir alemdir. Yâni o ordunun emirinin karargâhına aittir. Savaşa gelince; ister bizzat ordunun emiri olsun isterse ordu emirinin tayin ettiği bir başka komutan olsun savaşın komutanına, savaş esnasında meydana taşınması için râyeye verilir. Bunun içindir ki râyeye, Ummul Harb (savaşın anası) olarak isimlendirilmiştir. Zira o meydana savaşın komutanı tarafından taşınır... Nitekim Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, daha askerler Mute savaşı sonrası haberi getirmeden önce insanlara Zeyd'in, Cafer'in ve İbn Ravâha'nın şehâdetini haber vermişti: **أَخَذَ الرَّايَةَ زَيْدٌ فَأَصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَهَا جَعْفَرٌ فَأَصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَهَا عَبْدُ اللَّهِ بْنِ رَوَاحَةَ فَأَصِيبَ** **Zeyd râyeyi aldı ve vuruldu, sonra Cafer onu aldı ve o da vuruldu, sonra İbn Ravâha onu aldı ve o da vuruldu.** Nitekim Cafer İbn Ebu Talib'e Tayyar lakabı verilmiştir; çünkü Allahu Teala, onun kesilen iki koluna karşılık cennette iki kanat ihsan edecektir; zira Cafer savaş esnasında livayı sağ eline aldı, (sağ eli) kesilince livayı sol eline aldı, (sol eli) de kesilince livayı şehit oluncaya kadar koltuğunun altına sıkıştırdı ve onun düşmesine asla razı olmadı.

Sonuç olarak ulusal-vatancılık bayraklarının ülkemizin semalarında dalgalanmaya devam etmesi, sadece çeşitli ulusal şarlatanlık yöntemleriyle insanları uyuşturarak yenilgimizin devam etmesi ve sömürgeciliğin medeniyet savaşındaki zaferi anlamına gelmektedir... Dolayısıyla sömürgecinin bu bayrakları dalgalandırmak için yerleştirdiği piyonlar, ümmetin yenilgisinin sembolü olduğu gibi felaketlerin ve aksiliklerin üreticileridirler; bu yüzden onların göğsümüze çöreklenmeye devam etmeleri, ümmetin parçalanmasının devam etmesi ve onun İslam temelindeki vahdetinin engellenmesi anlamına gelmektedir. Ayrıca ulusal bayraklar altında savaşmak sadece o bayrakları ortaya çıkaran sömürgeciye hizmet etmektir... Nitekim Mısır'daki "Hür Subaylar Devrimi" ya da Libya'daki "1 Eylül Devrimi" bizden uzak değildir.

Buna göre insanların Ukab bayrağını taşınması, onunla gurur duyması, tüm evlerde bulunması ve tüm meydanları doldurması gerekir. Dolayısıyla subay ve askerleri onun gölgesi altında savaşmaya teşvik etmek, sömürgecinin onların gözlerine koyduğu perdeyi kaldırmak, fikri tahribat makinesini kırmak ve onu, İslam'ın ve hükümlerinin bilinçli kayası üzerinde parçalamak gerekir. Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ** **"Ey Peygamber! Müminleri savaşa teşvik et."** [Enfal 65]

Bilakis "لا إله إلا الله", orduların hareketini ayarlayan bir pusula olması gerektiği gibi "لا إله إلا الله" râyesi de Yahudi varlığını koruyan tahtları yıkmak ve ümmetin son kurtuluş savaşına, (لا إله إلا الله) râyesi olan İslam'ın râyesi altında girmesi için de ilham kaynağı olması gerekir; işte tüm bunlar, sadece Allah'a kulluk etmek demektir; işte o zaman ağaçlar ve taşlar konuşacak ve şöyle diyecektir: **يَا مُسْلِمُ يَا عَبْدَ اللَّهِ، هَذَا يَهُودِيٌّ خَلْفِي فَتَعَالَ فَاقْتُلْهُ** **"Ey Müslüman! Ey Allah'ın kulu! İşte arkamda bir Yahudi. Gel, onu öldür."** [Tıpkı Sahihayn'de geçtiği gibi.]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Müh. Visam Atrâş – Tunus